

Fascinantna je fizička sličnost između našeg domaćina iz Pećinaca, Slobodana Jeremića, idejnog tvorca i vlasnika Muzeja hleba sa slavnim antičkim filozofom Sokratom. Markantna figura, izražajne crte lica i grčki nos, samo su od nekih atributa koji krase Sokrata i deda Jeremiju. Čuveni Sokrat je po profesiji bio vajar. Toj veštini podučavao ga je njegov otac, Sofronisk i logično očekivao da ga sin nasledi. Sokrat je međutim, prepoznao u sebi druge vrednosti, a potraga za pravim znanjima bila je krajnji cilj njegovog filozofskog i životnog kreda. Slobodan Jeremić je po svojoj slobodnoj volji, umetnik. Kao akademski slikar pobrao je sva priznanja, ali se slikarstvom danas bavi samo uzgred. Odlučio se da kičicu zameni Don Kihotovskom borbom za odbranu srpskog sela, njegove kulturne baštine, običaja i alata. Baš kao što je nekada, Sokrat vodio razgovore na atinskim trgovima (Agori), tako je danas, Slobodan Jeremić svoj muzej i cvetno dvorište pretvorio u Agoru, i na njoj posetiocima muzeja nesmetano deli znanja i pouke. Poznato je da je slavni Sokrat svojom majeutičkom metodom ljude dovodio do saznanja da ne znaju ništa a da su samo mislili da znanju. O metodi razgovora deda Jeremije, kako sebe voli da naziva, sa svojim sagovornicima, svih uzrasta i obrazovanja, može se reći da se dobrim delom naslanja na Sokratovu. Priča o srpskom seljaku i srpskoj zemlji, koja dolazi iz Muzeja hleba nije baš onakva kako su nas učili u školama. Ona nije ni ulepšana, niti ispričana tako da bi se nekom svidela. Priča o selu i njegovim žiteljima, u XIX i početkom XX veka je pre svega istinita. Jeremija, dijalektičkom metodom, putem pitanja i odgovora, posetiocima njegovog muzeja približava znanja o našim precima, srpskom selu i starim, zaboravljenim navikama. I koliko god da ste mislili da nešto znate, Jeremija će vam nenametljivo i simpatično dokazati da ne znate baš sve ili ne toliko koliko ste mislili da znate, jer su njegova znanja sakupljena tridesetak godina po ruralnim sredinama, uglavnom istočne Srbije, velika i nemerljiva. Sokrat je imao neuobičajene stavove o religiji. Jedna od optužbi za koju su ga teretili bila je za stvaranje novih bogova i da ne veruje u bogove u koje veruje država. Jeremija se ni na koji način nije suprotstavio pravoslavlju. Samo je jedan zid ispred zvonika posvećenom sv. Nikoli u dvorištu muzeja, namesto dvanaest apostola oslikao vladarima iz dinastije Nemanjića. On je postojećim svecima dodao srpske svece da podsećaju na vreme kada je Srbija bila moćna, bogata i sređena kraljevina i potom, carevina. Freske srednjovekovnih srpskih vladara su svedočanstvo vremena koje se nikada u potonjoj istoriji srpske države nije ponovilo. Kažu da su Sokratovi tužioc i Melet, Anit i Likon ipak bili najviše pogođeni rečima proročice iz Delfa, Pitije, koja je, imala u vidu Sokratovu čuvenu izreku: „Znam da ništa ne znam“, potkrepljenu činjenicom koliko je mukotrpan put do znanja, proglasila filozofa najmudrijim čovekom na svetu. Sokratov način komunikacije smetao je uticajnim figurama njegovog doba, i njegova dijalektička metoda dolaženja do istine je znala da uzdrma i njihovu

reputaciju, mudrost i vrline, jer je svoju metodu primenjiva na svima. Na sreću, danas živimo u tolerantnijem vremenu, u kome Jeremijin trud neće izazvati takvu zavist savremenika koji će ga optužiti na ispijanje otrova kukute. On i dalje mirno živi u Pećinicima i predano služi svojoj životnoj misiji nepokolebljiv u svom pohodu da sačuva prošlost, tradiciju i selo koje nestaje. Danas na mnogim mestima možete vidite arheološku i slikarsku zbirku sa područja Srbije, ali samo u Jeremijinom Muzeju hleba, tako bogatu etnografsku postavku koju čine: -zbirka oruđa za obradu zemlje, -zbirka predmeta koji su se koristili za pripremu hleba, -zbirka božićnih, uskršnjih, slavskih, svadbenih i podušnih hlebova, ukupno 96 različitih obrednih hlebova. Ova jedinstvena postavka delo je harizmatičnog čoveka kojeg je u njegovom naumu podržala i njegova žena Ljiljana i ćerka, istoričar umetnosti, koje mu zdušno pomažu u vođenju muzeja. Sokratova žena Ksantipa bila je drugačijeg kova i do dana današnjeg ostala sinonim za hirovitu i loše raspoloženu ženu. I tu sličnost sa grčkim filozofom, na sreću prestaje.